

PSI sörjer sin tidigare generalsekreterare Hans Engelberts

Det är med stor sorg PSI har mottagit beskedet om att vår tidigare generalsekreterare Hans Engelberts den 12 april 2015 alltför tidigt avlidit, vid en ålder av 71 år.

Hans valdes vid PSI:s 22a världskongress i Singapore i december 1981, han hade aldrig några konkurrenter om posten och omvaldes flera gånger fram till sin pensionering 2007, vid kongressen i Wien när PSI firade sitt hundraårsjubileum, efter att han varit PSI:s generalsekreterare i 26 år.

Hans var en dynamisk och visionär ledare som ledde organisationen genom många världsomskakande händelser. Han byggde upp organisationen med över 10 miljoner medlemmar och nådde imponerande 20 miljoner när han gick i pension.

”Hans var äkta arbetarklass och var till sin natur allergisk mot orättvisor. Han var passionerad, ibland tuff, men alltid på de progressiva rörelsernas sida och beredd att stödja demokratiska fackföreningar i hela världen. Under mina resor de senaste åren har jag inte varit på någon plats i världen där PSI-medlemmar inte har frågat efter nyheter om Hans och jag vet att många av dem fortfarande hade kontakt med honom. Han var en stor internationalist och fackföreningsanhängare och vi hedrar arvet efter honom i PSI”, säger PSI:s nuvarande generalsekreterare Rosa Pavanelli.

Hans föddes 1943 i Nederländerna. Han började arbeta vid femton års ålder som kökspojke på ett fartyg. Han var självlärd, gick kvällskurser och tog en statlig examen för att kunna studera vid universitetet där han läste kurser i ekonomi och juridik. Han hade en naturlig känsla för språk och talade flytande engelska, franska, tyska och spanska utöver sitt modersmål nederländska.

Han var en aktiv fackföreningsman när han arbetade vid handelskammaren i Haag och sedan från 1976 till slutet av 1981 när han var nationell tjänsteman för Dutch Public Service Workers Union, AbvaKabo, med ansvar för förhandlingar för postanställda.

Hans dynamik och outtröttliga hängivenhet när det gällde att försvara arbetstagarnas rättigheter återspeglades i de många resor han genomförde där han besökte fängslade fackföreningsmedlemmar i Turkiet och Sydkorea, men också träffade och personligen bedrev lobbying mot regeringar för att dessa fångar skulle släppas. Hans var också en stor anhängare av PSI:s sydafrikanska medlemsförbund och hade ett nära samarbete med dem för att få slut på apartheid.

Han var fast besluten att se till att utvidga PSI:s ställning i den fackliga världen och var en stark initiativtagare till globala fackförbund där man samarbetade kring gemensamma frågor, framför allt inom den offentliga sektorn. Tidigt under hans uppdrag flyttade PSI sitt huvudkontor från London till de nuvarande lokalerna i utkanten av Genève, inte långt ifrån FN:s kontor, bland annat ILO.

Han verkade för att främja kvinnliga arbetstgares rättigheter och PSI:s första världskvinnokonferens hölls 1984 i New York, vilket ledde till att PSI:s nuvarande världskvinnokommitté bildades. Hans banbrytande stöd till hbt-personer är också väl värt att nämna, och det arbetet fortsätter i dag.

Berlinmurens fall 1989, under PSI:s 24e kongress i Zimbabwe, och före detta Sovjetunionens fall ledde till en dramatisk ökning av antalet medlemmar, när äldre och nya fackförbund från forna Sovjetunionen gick med i PSI. Hans arbetade aktivt för att få med de gamla fackförbunden från Central- och Östeuropa men samarbetade också med de nya.

När Europeiska unionen bildades 1993 öppnades ett litet kontor i Bryssel, för att övervaka och bedriva ett nära samarbete med EU, vilket sedan blev Europeiska federationen för offentliganställdas förbund (EPSU). Hans fortsatte sedan regionaliseringsprocessen i andra PSI-regioner och för att göra organisationen till en verkligt global aktör.

Det skulle vara omöjligt att räkna upp allt Hans har uppnått under sin fackliga karriär. Det finns oräkneliga historier och anekdoter om honom som kommer att berättas och återberättas i många år, för Hans var en övertygad fackföreningsman och en storartad människa.

Hans död är ett personligt slag för många människor runtom i världen, för arbetstagare och fackföreningsmedlemmar inom offentliga tjänster, för personalen som samarbetat med honom i många år och för den organisation han bidrog till att bygga upp till den starka organisation den är i dag.

Vi framför vårt varma deltagande till hans familj i deras stora förlust. Vi kommer att sakna Hans och den internationella fackföreningsrörelsen kommer att minnas hans namn i många år.